

## Arrest

**nr. 310 492 van 25 juli 2024**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:** X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS  
Eindgracht 1  
3600 GENK

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 5 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 2 juli 2024.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1977.

1.2. De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 14 juni 2002. Op 27 augustus 2014 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 9 februari 2015 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij 's Raads arrest van 26 juni 2015 met nummer 148 665 wordt de verzoekende partij niet erkend als vluchteling en wordt de subsidiaire beschermingsstatus haar geweigerd.

1.3. Op 20 februari 2024 dient de verzoekende partij haar tweede en huidige verzoek om internationale bescherming in. Op 21 maart 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek. Dit is de bestreden beslissing:

*"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bezit u de Pakistaanse nationaliteit en bent u een Soennitische moslim afkomstig uit Thesil Daska, gelegen in het district Sialkot in de provincie Punjab (Pakistan). U was daar woonachtig tot 2000.*

*In de maand juni of juni van 2000 reisde u met uw eigen Pakistaans paspoort vanuit Pakistan naar Marokko. Van daaruit probeerde u eerst met een commercieel vrachtschip naar België af te reizen. Bij aankomst in de haven van Antwerpen werd u evenwel de toegang tot het grondgebied ontzegd waarop u met hetzelfde schip diende weer te keren naar Marokko. Na terugkeer in Marokko verliet u dit land opnieuw met een kleine motorboot richting Gibraltar (Verenigd Koninkrijk), waar u aan land ging. Vervolgens reisde u via Spanje over de weg naar België. Ergens in 2001 kwam u in België aan, waar uw broer [S. H.] (O.V. 4.149.867) sinds 1991-1992 woonachtig is.*

*Uw vertrek uit Pakistan in 2000 is ingegeven door problemen die u en uw familie in uw dorp kende u problemen met de familie [C.]. Deze ruzie gaat terug tot 1996-1997 en ontstond toen tijdens lokale verkiezingen in het dorp toen uw familie en de familie [C.] verschillende politieke strekkingen steunden. Uw vader was een vooraanstaand lid van de Pakistan Peoples Party (PPP). Hij bekleedde sinds 1992-1993 de functie van algemeen secretaris (General Secretary) van deze partij voor de provincie Punjab. Hij zou deze functie uiteindelijk blijven uitoefenen tot 2003-2004. Uzelf was ook een aanhanger van de PPP en assisteerde in die periode uw vader bij zijn politieke activiteiten. De familie [C.] was aanhanger was van Pakistan Muslim League - Nawaz (PML-N).*

*In dit conflict diende de familie [C.] vanaf 1996-1997 ook valse aanklachten tegen u in bij de politie, in totaal 7 of 8, waarbij ze u beschuldigden van het plegen van overvallen, diefstal, illegaal wapenbezit, fraude en/of terrorisme. De laatste klacht dateert vermoedelijk van 2013 toen ze u van fraude verdachten. Twee van de broer [C.] werkten bij de politie. In verband met deze feiten werd u 6 à 10 keer opgepakt door de politie doch evenwel telkens weer vrijgelaten. Eén keer werd u gedurende 4 à 5 dagen opgesloten in de gevangenis van Sialkot. Rond februari of maart 1999 werd u onderweg naar huis door 3 à 4 leden van de familie [C.] aan de rand van uw dorp aangevallen, waarbij u met een mes in uw hand werd gestoken en in uw rechtervoet werd geschoten. Na deze gebeurtenis raadde uw vader u aan het land te verlaten, wat u vervolgens ook deed.*

*U verliet uw dorp en verbleef eerst nog enige tijd elders bij familie en in Karachi. U vrees bij terugkeer naar Pakistan voor uw leven. Op 27 augustus 2014 diende u in België een eerste asielaanvraag in. Deze is ingegeven door uw langdurig illegaal verblijf in België.*

*U bent niet in het bezit van enig identiteits- of ander document ter staving van uw asielaanvraag. U legde wel een verklaring van de lokale politie zone Brussel-West neer, d.d 27 mei 2010, van de aangifte van het verlies van uw Pakistaans paspoort.*

*Op 9 februari 2015 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus; u diende laattijdig een asielaanvraag in, kon geen begin van bewijs neerleggen aangaande uw identiteit, uw verklaringen over uw reisweg waren niet overtuigend, alsook kon er geen geloof gehecht worden aan de beweerde problemen met de familie [C.]. Ook ontving u op 12 februari 2015 een bevel om het grondgebied te verlaten. U tekende beroep aan tegen de beslissing van het CGVS - waarbij u een kopie van uw paspoort neerlegde -, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volgde bovenstaande beslissing op 26 juni 2015.*

*In 2016 (Eurodac hit: 30 november 2016) ging u met enkele vrienden op reis naar Italië. U verbleef er 3 dagen. Op 20 februari 2020 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. U haalt geen nieuwe elementen aan, maar blijft vasthouden aan de problemen die u in uw eerste verzoek aanhaalde. U stelt dat uw vrees nog steeds actueel is; problemen in dorpen blijven levenslang, over generaties heen, aanslepen. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u medische documenten neer.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

*U stelt ziek te zijn; u verloor 15 kilogram in een jaar en kampt met psychologische problemen (verklaring volgend verzoek – vraag 13). U stelt in behandeling te zijn in het ziekenhuis en legt hier ook documenten van neer. Echter wordt in deze documenten enkel gesproken over de problemen die u zou hebben aan uw maag. U werd onderzocht en ontving medicatie voor de pijn die u ervaart. Er blijkt niet dat u door de maagpijn niet in staat bent de procedure verder te zetten.*

*In de documenten wordt echter niet gesproken over de psychologische problemen die u meent te hebben; namelijk dat uw verstand niet meer werkt. U laat het na uw vermeende psychologische problemen te staven, waardoor hier geen geloof aan gehecht kan worden.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U stelt louter dat uw problemen nog steeds actueel zijn; ruzies blijven levenslang blijven aanslepen, zelfs over generaties heen (verklaring volgend verzoek – vraag 17). Echter oordeelde het CGVS uw problemen in Pakistan met de familie [C.] ongeloofwaardig en kan er dus ook geen geloof gehecht worden aan de bewering dat deze problemen generatie op generatie overgedragen worden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 28 februari 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_pakistan\\_security\\_situation\\_20230228.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf)) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2022 76 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan drie incidenten werden gecodeerd als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. PIPS registreerde in dezelfde periode drie aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover vijf in 2021. PICSS registreerde voor deze periode drie incidenten in vergelijking met tien in 2021. Er kan een daling worden vastgesteld van zowel het aantal incidenten als van het aantal burgerslachtoffers in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Verder wordt melding gemaakt van 25 anti-terreuroperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties zoals TTP, ISKP en al-Qaida gearresteerd werden. Het merendeel van de geregistreerde incidenten vond plaats in Rawalpindi en Lahore.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

*Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.*

*Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).*

*Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."*

### 2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. De verzoekende partij wenst te benadrukken dat er rekening dient te worden gehouden met de documenten die er voorgelegd zijn. Het feit dat ze met documenten aangetoond heeft dat ze in behandeling is geweest in het ziekenhuis wegens een ernstige ziekte en ze verklaart psychologische problemen te hebben, dient in rekening te worden gebracht met de verklaringen van de verzoekende partij ook al heeft ze momenteel nog geen documenten die dit aangetoond hebben.

2.3. Ze verwijst verder naar verschillende rapporten waarmee ze een beeld wil schetsen van de veiligheidssituatie in Pakistan. Ze meent dat de machtsovername door de taliban ervoor gezorgd heeft dat er ook een hogere mate van geweld is in Pakistan.

2.4. De verzoekende partij vraagt om het huidig beroep tot vernietiging van de commissaris-generaal ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg haar in hoofde de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in de meest ondergeschikte orde het dossier te willen verzenden naar de commissaris-generaal.

### 3. Beoordeling

#### 3.1. Juridisch kader

Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

*"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans*

*aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, overweging 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, overweging 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, overweging 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, overweging 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, overweging 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale

bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

### 3.2. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

3.2.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

3.2.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

*U stelt ziek te zijn; u verloor 15 kilogram in een jaar en kampt met psychologische problemen (verklaring volgend verzoek – vraag 13). U stelt in behandeling te zijn in het ziekenhuis en legt hier ook documenten van neer. Echter wordt in deze documenten enkel gesproken over de problemen die u zou hebben aan uw maag. U werd onderzocht en ontving medicatie voor de pijn die u ervaart. Er blijkt niet dat u door de maagpijn niet in staat bent de procedure verder te zetten.*

*In de documenten wordt echter niet gesproken over de psychologische problemen die u meent te hebben; namelijk dat uw verstand niet meer werkt. U laat het na uw vermeende psychologische problemen te staven, waardoor hier geen geloof aan gehecht kan worden.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

De verzoekende partij beperkt zich in het verzoekschrift tot het herhalen dat ze medische en psychologische problemen heeft en dat hiermee rekening dient te worden gehouden. Door dit louter te herhalen slaagt ze er echter niet in om de motivering van de commissaris-generaal te weerleggen of in een ander daglicht te plaatsen. Deze wordt dan ook overgenomen omdat deze pertinent en juist is en steun vindt in het administratief dossier.

Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

### 3.3. Onderzoek van de nieuwe elementen

3.3.1. De verzoekende partij verklaart in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming dat ze de Pakistaanse nationaliteit bezit en in het jaar 2000 Afghanistan heeft verlaten. Haar vertrek uit Pakistan is ingegeven door haar problemen die haar familie en zij kende met de familie C. Deze ruzie ontstond tijdens de lokale verkiezingen toen de familie C. en haar familie verschillende politieke strekkingen steunden. De familie C. diende in totaal 7 of 8 valse aanklachten in tegen haar bij de politie. Ze beschuldigde haar van het plegen van overvallen; diefstal, illegaal wapenbezit, fraude en terrorisme. Twee familieleden van de familie C. werkten bij de politie. Ze werd verschillende keren opgepakt maar telkens vrijgelaten. Ze verklaart tevens te zijn aangevallen door deze familie waarbij er een mes in haar hand werd gestoken en ze in haar rechtersvoet geschoten werd. Bij een terugkeer naar Pakistan vreest ze voor haar leven. Ze kwam in 2001 aan in België maar diende pas een eerste verzoek om internationale bescherming in op 27 augustus 2014. Deze was ingegeven door haar lange verblijf in België.

Ter staving van haar eerste verzoek om internationale bescherming legt ze een aangifte van verlies van haar Pakistaanse paspoort en, in het kader van haar beroep bij de Raad, een kopie van haar paspoort neer.

Bij arrest van 26 juni 2015 met nummer 148 665 wordt de verzoekende partij niet als vluchteling erkend en wordt de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan de door de verzoekende partij aangehaalde vluchtmotieven. In voormeld arrest wordt gemotiveerd dat:

(i) ze slechts op 27 augustus 2014 een verzoek om internationale bescherming indiende terwijl ze reeds sinds 2001 in België verblijft;

- (ii) ze geen enkel begin van bewijs kan neerleggen aangaande haar identiteit;
- (iii) haar verklaringen over haar reisweg niet overtuigend zijn;
- (iv) geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde problemen met de familie C.;
- (v) het feit dat ze een kopie van haar paspoort bijbrengt van de Pakistaanse ambassade in 2010 erop duidt dat ze doelbewust de Belgische asielinstanties tracht te misleiden hetgeen in zeer ernstige mate afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas;
- (vi) ze niet aantoont dat er in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat ze een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet;
- (vii) er uit de algemene landeninformatie geenszins valt af te leiden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij dient tegen dit arrest geen cassatieberoep in bij de Raad van State waardoor dit arrest kracht van gewijsde bezit.

3.3.2. Op 20 februari 2024 dient de verzoekende partij een tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Zij volhardt in het vluchtrelaas dat zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming uiteenzette en voegt enkele medische documenten toe. Op 21 maart 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing “*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*” omdat de verzoekende partij geen nieuwe feiten of elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

In deze medische documenten wordt enkel gesproken over de problemen die de verzoekende partij ondervindt aan haar maag. Hiervoor werd ze onderzocht en ontving ze medicatie voor de pijn die ze ervaart. Noch uit deze documenten noch uit verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat deze medische problematiek verband houdt met haar vluchtrelaas. Voorts staven deze documenten op generlei wijze de psychologische problemen die de verzoekende partij meent te hebben. Deze vermeende psychologische problemen worden niet gestaafd, waardoor hier geen geloof aan gehecht kan worden.

Voorts wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat de verzoekende partij naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe documenten of bewijsstukken heeft neergelegd die betrekking hebben op haar verzoek om internationale bescherming. Ze beperkt zich tot het verwijzen naar haar vluchtmotieven die ze in het verleden heeft uiteengezet. In het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij is reeds komen vast te staan dat zij haar verklaringen met betrekking tot de problemen die zij in haar land van herkomst zou hebben gehad met de familie C. niet aannemelijk maakt, waardoor er ook geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering dat problemen generatie op generatie worden overgedragen in haar dorp.

De commissaris-generaal heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekende partij heeft aangebracht in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming, hij heeft deze afdoende onderzocht alsook zorgvuldig beoordeeld en afgewogen. De verzoekende partij doet in het verzoekschrift geen moeite om deze vaststellingen te weerleggen of in een ander daglicht te plaatsen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel overgenomen. Gelet op het voorgaande, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij naar aanleiding van huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die van aard zijn de appreciatie van haar vluchtmotieven in een ander daglicht te stellen en dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan de verzoekende partij het voordeel van de twijfel toe te staan. De verzoekende partij kan niet middels het indienen van een volgend verzoek om internationale bescherming rechtsmiddelen aanwenden tegen beslissing die intussen definitief zijn geworden. Aangezien de verzoekende partij in het kader van onderhavig, tweede verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen aflegt en geen nieuwe documenten voorlegt, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat zij nieuwe feiten of elementen aanbrengt die, in tegenstelling tot de beoordeling in het kader van haar voorgaande verzoek om internationale bescherming, de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

3.3.3. Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd: “ *Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 28 februari 2023, beschikbaar op*

[https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_pakistan\\_security\\_situation\\_20230228.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf)) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2022 76 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan drie incidenten werden gecodeerd als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. PIPS registreerde in dezelfde periode drie aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover vijf in 2021. PICSS registreerde voor deze periode drie incidenten in vergelijking met tien in 2021. Er kan een daling worden vastgesteld van zowel het aantal incidenten als van het aantal burgerslachtoffers in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Verder wordt melding gemaakt van 25 anti-terreuroperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties zoals TTP, ISKP en al-Qaida gearresteerd werden. Het merendeel van de geregistreerde incidenten vond plaats in Rawalpindi en Lahore.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.



*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”*

In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen deze motivering. De verzoekende partij verwijst naar dezelfde informatie die door de commissaris-generaal werd gebruikt in de hierboven vermelde analyse maar ze tracht op geen enkel moment aan te tonen dat de analyse en de hieruit volgende conclusie niet terecht of onjuist is. De hierboven gedane analyse en motivering van de commissaris-generaal wordt dan ook overgenomen omdat deze pertinent en juist is en steun vindt in de landeninformatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier.

3.3.5. Het geheel aan documenten, landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, concludeert de Raad dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De motieven van de bestreden beslissing zijn pertinent, draagkrachtig en worden in hun geheel overgenomen.

Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt bijgevolg niet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Aangezien artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. HEIRBAUT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. HEIRBAUT

M. RYCKASEYS